

der ikke paalægges Præsterne Samvittighedstvang.

Andragenderne ville blive overgivne til Udvalget angaaende det nævnte Lovforslag.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Lønninger og Pensioner ved det meteorologiske Institut.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp 1379 ff.).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 1205—08) og dets *Overgang til 3die Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende St. Croix Fællessukkerkogerier.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1381 ff.).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C., Sp. 1197—98) og dets *Overgang til 3die Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Statsbanernes Takster.

Forhandlingen genoptoges.

Breinholt: Som ærede Medlemmer maaske have bemærket, har jeg i Betænkningen forbeholdt mig her i Salen at udtale mig nærmere om et Punkt, som ikke blot har finansiell, men ogsaa social Betydning, nemlig Fri- og Abonnementskortsystemet. Man har i Udvalget haft et andet Syn paa dette System, end jeg har. Da det, jeg ønsker at sige, imidlertid ikke slutter sig til noget Ændringsforslag, finder jeg det heldigst, — og jeg antager, at Tingets højtærede Formand er enig med mig deri — at udskyde Omtalen af det nævnte Punkt, indtil Sagen foreligger til 3die Behandling. Jeg vil derimod nu gerne gøre nogle Bemærkninger til Ændringsforslaget under Nr. 6, der er stillet af Flertallet, hvortil jeg hører. Mindretallets ærede Ordfører (Hedemann) fraraadede i Gaar bestemt Vedtagelsen af dette Ændringsforslag, og jeg maa tilstaa, at hvis Spørgsmaalet lod sig afgøre for sig, kunde han gøre det med en vis Ret. Det staaer jo imidlertid i Forbindelse med andre Forhold, der gør, at jeg tror man maa komme til et andet Resultat. Talen er her om en Sag, der er af den største finansielle Betydning for Statsbanerne, idet det drejer sig om, hvorvidt Grundtaksten for Statsbanernes Personbefordring skal være 2,75 eller 2,6 pr. Kilometer. Det er selvfølgelig ganske indlysende, at det vilde være en betydelig finansiell Fordel, om man tog 2,6 i Stedet for 2,5 og baade min ærede Meningsfælle, den højtærede Formand i Udvalget (Reedtz-Thott) og jeg har derfor ogsaa, saa længe vi troede det gør ligt, med Flid holdt paa, at Grundtaksten skulde være 2,6. Men en Betingelse for, at man kunde faa Tilslutning til Ændringsforslag Nr. 9 fra hele Udvalget, var, at der blev Flertal for Ændringsforslag Nr. 6, hvorefter Grundtaksten nedsattes til 2,5. Jeg nævner for Korthedens og Tydelighedens Skyld alene Grundtaksten for 3die Klasse, men det er jo ogsaa tilstrækkeligt, da de andre Klassers Grundtakst normeres herefter. Maa jeg indskyde, at Ændringsforslag Nr. 9, som det fremtræder i Ændringsforslagslisten, udmærker sig ved en næsten orakelmæssig Korthed, der let kunde uddrage det den Opmærksomhed, det fortjener. Dette korte „c. udgaar“ betyder, at hele det Dobbeltbilletsystem, som indførtes af Folketinget og tiltraadtes af den højtærede Minister, forsvinder. Det er altsaa et meget vigtigt Forslag, thi det er givet, at 2,6 + Dobbeltbilletter vil give et daarligere finansiell Resultat end 2,5 ÷ Dobbeltbilletter. Fra den finansielle Side